

Каталани, Анджелика — Catalani, Angelica — една отъ най-великите пѣвици, род. 10 май 1780 въ Сингапура, умр. 12 юни 1849 въ Парижъ, 12 година постъпва въ монастиря „Санта Лучия“ при Кабио, дето започва, пора и показания гласовъ даръ, да учи пѣние, но следъ две години напушта монастиря, и учи при Босели. 1795 дебютира въ Венеция съ такъвъ голъмъ успѣхъ, че обикналя победоносно всички най-голъми сцени на Италия. 1804—09 пѣ въ Италиянската опера въ Лисабонъ, обикнала Испания, а 1807—14 е въ Лондонъ. Следъ сватбята на Наполеона, съ който е била въ неприятелски отношения, се връща въ Парижъ, и поема директорството на Италиянската опера, ала неуспешно, и следъ напушненето на театъра, предприема голъмо европейско турне, посещавайки Германия, Австрия, Швеция, Норвегия и др.—продължило цѣло едно десетилѣтие (1817—1827). Следъ това се оттегля въ околностите на Флоренция, дето прекарва до края на живота си. К. е била рѣдко съчетание на външни данни — изключителна тѣлесна красота и вътрешен даръ — превъзходенъ гласовъ органъ, доведенъ до едно рѣдко техническо съвършенство. Нейниятъ гласъ — мощенъ и съ богатъ обемъ — е ималъ такава подвижност и лекота, че е могла да пѣе вариациите за цигулка на Роде.

Каталектични — се наричатъ въ метриката такива редове, чиято последна стихостъжка е непълна. Такива сѫ обикновено всички тройени и дактилични стихови редове, съ мжжко заключение.

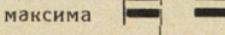
Катена ди трили, ит. catena di trilli — верига, синджиръ отъ трили.

Кативо, ит. cattivo — tempo c. = слаба тактова частъ.

Катуаръ, Георгий Львовичъ — руски компонистъ, род. 2/ апр. 1861 въ Москва, умр. 1926 с. т., ученикъ на Клиндворть, Вилноргъ въ Москва, на Рюферъ въ Берлинъ и Лядовъ въ Петербургъ; отъ 1917 — до смъртта си — професоръ въ Московската консерватория. Творбите на К. издаватъ единъ самобитенъ музикаленъ даръ, и се състоятъ отъ: една симфония, симфонична поема „Мцири“, единъ концертъ за пиано,

трио, струненъ квартетъ, клавир-квинтетъ, каната „Русалка“ — на текстъ отъ Лермонтовъ, клавирни нѣща, солови и хорови пѣсни, както и единъ учебникъ по хармония въ 2 части.

Кауда, лат. cauda — при мензурната музика, се е наричала отиваща надолу отвѣсна черта на лонга или

Каунъ, Хуго — Kaun, Hugo — значителенъ съвременъ компонистъ, род. 21 мартъ 1863 въ Берлинъ, учили въ Висшата школа и Академията въ Берлинъ, отъ 1922 е преподавателъ въ Клиндворть-Шарвенковата консерватория въ Берлинъ. К. е единъ отъ значителните представители на модерната камерна музика — колебливъ и неравенъ въ стила, а въ симфоничната музика е подъ Брамсово и Штраусово влияние. Творби: 3 симфонии; нѣколко симфонични поеми; „Хумореска“; „Фалстафъ“; симфон. прологъ „Мария Магдалина“, „Яна“; увертура; една сюита и единъ маршъ за оркестър; 2 клавиртрия; 4 струнни квартета; 2 октета; една цигулкова соната; „Майка земя“ — за соли, хоръ и оркестър; „Нормандска раздѣла“ за баритонъ-соло, мжжки хоръ и оркестър; 2 балади за мжжки хоръ и оркестър; 126-ти псаломъ и „Празднична каната“ за смѣсень хоръ и оркестър; Реквиемъ за алтаръ-соло, мжжки хоръ и оркестър; каната „На оржие“; „Цигански влѣчения“ за баритонъ, мжжки хоръ и оркестър; опери: „Оливеръ-Браунъ“, „Сафо“ (1917), „Чужденецъ“ (1920) и „Менандра“ (1926). „Juventutis et patriae“ — увертура (На младостта и отечеството) и „За Нѣмския Рейнъ“ — за мжжки хоръ; много клавирни нѣща и пѣсни.

Каутцки, Венцеславъ — заслужилъ на музикалното ни дѣло воененъ капелмайсторъ, род. 15 февр. 1857 въ с. Кърни (Пражки окръгъ), умр. 17 окт. 1917 год. въ София, учили въ Пражката консерватория, отъ 1879 на служба въ българската войска, като капелмайсторъ на 2 Струмски полкъ въ Радомиръ, б пехотенъ Търновски полкъ въ София, и на 13 Рилски полкъ въ Кю-